Programowanie Funkcyjne 2022

Lista zadań nr 7

Na zajęcia 8, 12 i 13 grudnia 2021

Zadanie 1 (2p). Obliczenia używające liczb pseudolosowych możemy opisać za pomocą dowolnej monady wzbogaconej o operację random. Załóżmy, że mamy moduł o poniższej sygnaturze.

```
module type RandomMonad : sig
  type 'a t
  val return : 'a -> 'a t
  val bind : 'a t -> ('a -> 'b t) -> 'b t
  val random : int t
end
```

Korzystając z takiej monady, napisz funkcję shuffle, która dla podanej listy zwraca jej losową permutację. Jeśli nie dysponujesz implementacją wspomnianego modułu, to napisz funktor o poniższej sygnaturze.

```
module Shuffle(R : RandomMonand) : sig
  val shuffle : 'a list -> 'a list R.t
end
```

Zadanie 2 (2p). Aby uruchomić funkcję z poprzedniego zadania, potrzebujemy implementacji monady o sygnaturze RandomMonad. Można ją zaimplementować jako monadę stanu, gdzie tym niejawnie przekazywanym stanem jest liczba całkowita reprezentująca aktualną wartość zarodka losowego.

```
module RS : sig include RandomMonad ... end =
struct
  type 'a t = int -> 'a * int
  ...
end.
```

Obliczenie typu 'a RS.t jest funkcją, która wartość zarodka losowego (przed wykonaniem obliczenia) przekształca w wynik oraz nową wartość zarodka (po wykonaniu obliczenia). Uzupełnij definicję modułu RS o brakujące operacje return, bind oraz random, a następnie użyj jej aby przetestować funkcję z poprzedniego zadania. Będziesz potrzebować funkcji run : int -> 'a RS.t -> 'a wykonującej obliczenie losowe z podanym początkowym zarodkiem, więc dodaj ją również do modułu RS.

Przykładowa funkcja generująca wartości pseudolosowe jest dana przez kolejne wartości ciągu a_i , gdzie a_0 jest początkowym zarodkiem losowym, a kolejne wyrazy zdefiniowane są następująco:

```
b_i = 16807 \cdot (a_i \mod 127773) - 2836 \cdot (a_i \div 127773)
a_{i+1} = \begin{cases} b_i, & \text{gdy } b_i > 0; \\ b_i + 2147483647, & \text{w p.p.} \end{cases}
```

Zadanie 3 (1p). Zaimplementuj funkcje return oraz bind dla monady identycznościowej, tj. takiej w której typ obliczeń jest typem wyniku:

```
type 'a t = 'a.
```

Powtórz polecenie dla monady odroczonych obliczeń:

```
type 'a t = unit -> 'a.
```

Zadanie 4 (3p). Pokaż, że monady Err, BT, oraz St z wykładu mogą być zaimplementowane jako szczególny przypadek monady kontynuacyjnej. Tzn. dostarcz implementacje modułów o poniższych sygnaturach:

```
module type Monad = sig
  type 'a t
  val return : 'a -> 'a t
  val bind : 'a t -> ('a -> 'b t) -> 'b t
module Err : sig
  include Monad
  val fail : 'a t
  val catch : 'a t -> (unit -> 'a t) -> 'a t
  val run : 'a t -> 'a option
end
module BT : sig
  include Monad
 val fail : 'a t
  val flip : bool t
  val run : 'a t -> 'a Seq.t
module St(State : sig type t end) : sig
 include Monad
  val get : State.t t
 val set : State.t -> unit t
  val run : State.t -> 'a t -> 'a
```

w taki sposób, by w każdej monadzie typ 'a t, był typem funkcji, która oczekuje na kontynuację. Ta ostatnia monada jest zdefiniowana jako funktor, którego parametrem jest typ ukrytego stanu. Może się okazać, że będzie potrzebny odpowiedni polimorfizm ze względu na typ odpowiedzi. Aby rozwiązać ten problem, możesz użyć polimorficznych pól rekordów i zdefiniować typ 'a t w następujący sposób:

```
type 'a t = { run : 'r. ('a -> 'r ans) -> 'r ans }
```

dla odpowiedniego typu 'r ans (ten typ będzie inny dla każdej z monad).

Zadanie 5 (3p). Wyrażenia regularne można opisać następującym typem danych.

```
type 'a regexp =
| Eps
| Lit of ('a -> bool)
| Or of 'a regexp * 'a regexp
| Cat of 'a regexp * 'a regexp
| Star of 'a regexp
```

Dla wygody wprowadźmy jeszcze dwa operatory binarne, do zapisu konstruktorów Or oraz Cat.

```
let ( +% ) r1 r2 = 0r(r1, r2)
let ( *% ) r1 r2 = Cat(r1, r2)
```

W naszej definicji wyrażeń regularnych parametr typowy 'a oznacza alfabet nad którym pracujemy (zwykle będzie to typ char). Znaczenia konstruktorów są następujące.

Eps dopasowuje się tylko do słowa pustego.

Lit p dopasowuje się tylko do jednoliterowych słów, których jedyna litera spełnia predykat p.

¹Alternatywnie, typ t w monadzie St może mieć dwa parametry — typ wyniku obliczenia i typ ukrytego stanu, ale wtedy nie mógłby rozszerzać sygnatury Monad w której typ t ma tylko jeden parametr.

- r1 +% r2 dopasowuje się tylko do słów, które są opisane przynajmniej jednym z wyrażeń r1 oraz r2.
- r1 *% r2 dopasowuje się do słów które można utworzyć poprzez konkatenację słowa opisanego przez r1 ze słowem opisanym przez r2.

Star r dopasowuje się do słów, które można rozbić na ciąg słów (być może pusty), z których każde pasuje do r.

Na przykład słowa, w których bezpośrednio po każdej literce 'b' występuje 'a' można opisać następującym wyrażeniem regularnym.

```
Star (Star (Lit ((<>) 'b')) +% (Lit ((=) 'b') *% Lit ((=) 'a')))
```

Korzystają z monady BT (tej z wykładu albo tej z zadania 4) napisz funkcję, która próbuje dopasować wyrażenie regularne do prefiksu danego słowa.

```
match_regexp : 'a regexp -> 'a list -> 'a list option BT.t
```

Aby uniknąć zapętlenia dla gwiazdki na pustym słowie, obliczenie powinno zwracać None, gdy dopasowano się do pustego słowa oraz Some xs, gdy dopasowano się do niepustego słowa, a pozostały sufiks to xs.

Zadanie 6 (4p). Chcemy zaimplementować monadę, która implementuje obliczenia ze stanem i nawracaniem, czyli chcemy połączyć interfejs monad St oraz BT.

```
module SBT(State : sig type t end) : sig
  type 'a t
  val return : 'a -> 'a t
  val bind : 'a t -> ('a -> 'b t) -> 'b t
  val fail : 'a t
  val flip : bool t
  val get : State.t t
  val put : State.t -> unit t
  val run : State.t -> 'a t -> 'a Seq.t
end
```

Okazuje się, że te dwa efekty można połączyć ze sobą na dwa sposoby — w zależności od tego, czy wartość mutowalnej komórki jest przywracana wraz z nawrotami, czy nie. W tym zadaniu wybierzemy ten łatwiejszy wariant, tzn. taki, gdzie typ 'a t ma poniższą definicję:

```
type 'a t = State.t -> ('a * State.t) Seq.t.
```

Zauważ, że jest to taki wariant monady stanu, gdzie zwracamy całą sekwencję możliwych wyników (i nowych stanów). Zaimplementuj wszystkie funkcje wymienione w sygnaturze tej monady, a następnie zastanów się, który z dwóch wariantów połączenia stanu z nawracaniem zaimplementowałeś.

Jeśli rozwiązałeś zadanie 5, to teraz możesz zademonstrować użyteczność monady SBT, ukrywając przetwarzany ciąg znaków jako stan obliczeń.

Zadanie 7 (3p). W tym zadaniu chcemy połączyć stan z nawracaniem na drugi z możliwych sposobów, czyli chcemy dostarczyć alternatywną implementację modułu SBT z poprzedniego zadania. Do reprezentacji obliczeń użyj następującego typu:

```
type 'a t = State.t -> 'a sbt_list
and 'a sbt_list =
| Nil
| Cons of 'a * State.t * 'a t
```

i zaimplementuj wszystkie funkcje z modułu SBT. Czy potrafisz zademonstrować użyteczność tej monady?

Wskazówka: Znacznie łatwiej jest rozwiązać to zadanie, gdy wiesz co robisz. Zanim zaczniesz bić się z systemem typów, zastanów się który ze wspomnianych dwóch wariantów powinieneś zaimplementować i jak stan jest przekazywany pomiędzy poszczególnymi kawałkami obliczenia.

Zadanie 8 (2p, łatwe!). Dotychczas patrzyliśmy na monady jak na sposób opisu obliczeń z efektami. Alternatywnie, na monady można patrzeć jak na drzewa, które trzymają dane w liściach. Takie drzewa są wszechobecne zarówno w informatyce jak i logice. Na przykład poniższy typ, reprezentujący termy logiki pierwszego rzędu może być postrzegany jako pewien typ drzew, gdzie danymi są zmienne.

```
type symbol = string
type 'v term =
| Var of 'v
| Sym of symbol * 'v term list
```

Odkryj w nim strukturę monady i zaimplementuj funkcje return oraz bind. Następnie zastanów się jakie znane nam operacje na termach kryją się za tymi funkcjami?